

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **P. S.**, zastoupen Mgr. Kamilem Fotrem, advokátem se sídlem Náchodská 760/67, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží L. Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2018, č. j. 896/2018-160-SPR/4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2019, č. j. 1 A 90/2018 - 31,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Magistrát hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 19. 6. 2018, č. j. MHMP 978090/2018/Van, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení §125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a uložil mu pokutu ve výši 2.500 Kč. Přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 8. 2. 2018 kolem 10:26 hodin řídil vozidlo tovární značky Mercedes, registrační značky X, v ulici Čimická v Praze ve směru z centra města rychlostí 77 km/h, ačkoliv je v uvedeném úseku nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti napadenému rozhodnutí se žalobce bránil žalobou, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) jako nedůvodnou zamítl. Neshledal důvodnou námitku, že k řádnému doložení zmocnění zástupce žalobce došlo již tím, že žalobce správnímu orgánu prvního stupně dne 12. 4. 2018 písemně sdělil, že si jako zástupce pro řízení zvolil advokáta Mgr. Kamila Fotra. Správní orgán nepochybil, pokud za této situace nejprve vyzval žalobce k doložení plné moci a do doby jejího doložení nejednal s uvedeným advokátem, ale přímo s žalobcem. Správně proto předvolal k ústnímu jednání přímo žalobce, který (třebaže si písemnost s předvoláním osobně

převzal) se k ústnímu jednání bez omluvy nedostavil. Podmínky pro konání ústního jednání v nepřítomnosti žalobce tudíž byly splněny.

II. Kasační stížnost

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Namítá, že ve svém podání správnímu orgánu prvního stupně ze dne 12. 4. 2018 učinil zcela konkrétní oznámení o tom, že si zvolil zástupce a kdo tímto zástupcem je. Plnou moc nebylo třeba dokládat, a to i proto, že plnou mocí disponuje logicky zvolený zástupce a nikoliv stěžovatel. K doložení plné moci tak měl být případně vyzván zvolený zástupce, který je advokát, a správní orgány s ním opakovaně přicházejí do styku.

[4] V důsledku uvedeného pochybení správního orgánu nebyl stěžovatel řádně předvolán k ústnímu jednání. Nebyly tudíž splněny podmínky pro konání jednání v nepřítomnosti stěžovatele ve smyslu § 80 odst. 4 zákona 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“). Z napadeného rozsudku ani není zřejmé, po jakých úvahách městský soud dospěl k závěru, že se jednalo o řádné předvolání a doručení. Napadený rozsudek je tudíž zároveň nepřezkoumatelný.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přípustná. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů.

[7] Po posouzení obsahu kasační stížnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost **není** důvodná.

[8] Podle § 33 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), *účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu.*

[9] Zmocnění k zastoupení je tedy dle zákona možné prokázat plnou mocí udělenou buďto písemně, nebo ústně do protokolu. Stěžovatel podal dne 12. 4. 2018 odpor proti příkazu, kterým byl uznán vinným ze shora uvedeného přestupku. K odporu nepřiložil plnou moc, nicméně správnímu orgánu sdělil: „Pro další řízení jsem si zvolil coby svého zástupce advokáta Mgr. Kamila Fotra, zapsaného v matrice ČAK pod č.: 4862.“ Žalovaný poté postupoval v souladu s citovaným ustanovením zákona a za účelem prokázání zastoupení vyzval stěžovatele k doložení písemné plné moci. Nespokojil se s informativním sdělením o tom, jakého zástupce si stěžovatel zvolil. Plná moc samotná je jednostranným právním úkonem, který má písemnou nebo protokolární formu a kterým zmocnitel vůči správnímu orgánu či soudu osvědčuje existenci a rozsah zmocněncova oprávnění za něj jednat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 7 Azs 4/2011 - 55). V daném případě však stěžovatel nedoložil k prokázání svého zastoupení písemnou plnou moc, ale správní orgán toliko informoval o tom, že je zastoupen. Správní orgán proto postupoval v souladu s § 33 odst. 1 správního řádu, pokud stěžovatele vyzval k doložení písemné plné moci.

[10] Jelikož zvolený zmocněnec do té doby jménem stěžovatele v řízení nejednal a zmocnění nebylo zákonem předpokládaným způsobem prokázáno, vyzval správní orgán k doložení plné moci přímo stěžovatele a nikoliv jeho zmocněnce. Jedná se tedy o situaci odlišnou od té, při které bez doložení plné moci jedná za účastníka řízení zmocněnec, který je poté k doložení zmocnění příslušným správním orgánem či soudem vyzván (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017 – 33, č. 3860/2019 Sb. NSS).

[11] Výzvu k doložení plné moci ve lhůtě 15 dnů od jejího doručení převzal stěžovatel dne 19. 4. 2018, předvolání k ústnímu jednání ze dne 10. 5. 2018, nařízenému na 5. 6. 2018, mu bylo doručeno dne 15. 5. 2018. Stěžovatel tak byl s obsahem obou písemností prokazatelně seznámen. Mohl, ať již sám nebo prostřednictvím zvoleného zástupce, zastoupení požadovaným způsobem doložit, případně na výzvu i nařízení ústního jednání jiným vhodným způsobem reagovat. Postupem správního orgánu tedy v posuzovaném případě nebylo žádným způsobem zasaženo do procesních práv stěžovatele.

[12] Stěžovatel však kromě toho, že dne 15. 5. 2018 doložil příslušnou plnou moc (a od této chvíle již správní orgán jednal se zvoleným zástupcem), zůstal zcela pasivní a k nařízenému jednání se nedostavil ani on, ani zvolený zástupce. V dané věci tedy byly splněny podmínky pro konání ústního jednání v nepřítomnosti stěžovatele ve smyslu § 80 odst. 4 zákona o přestupcích, podle něhož *ke ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.* Z obsahu napadeného rozsudku je zřejmé, že ke stejnému závěru dospěl také městský soud, neboť vycházel ze skutečnosti, že předvolání k ústnímu jednání bylo ze shora uvedených důvodů stěžovateli osobně řádně doručeno dne 15. 5. 2018 a stěžovatel se bez omluvy k nařízenému jednání nedostavil.

[13] Ze shora uvedeného je zřejmé, že důvody, na nichž městský soud založil své rozhodnutí, jsou seznatelné a srozumitelné, a Nejvyšší správní soud proto nepřisvědčil ani stěžovatelově námitce týkající se jeho nepřezkoumatelnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu